

Judikatúra súdov EÚ

od 6. augusta do 21. októbra 2016

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	3
B.	Oblasť: Colná únia	5
C.	Oblasť: Dane	6
D.	Oblasť: Doprava.....	7
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	8
F.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	10
G.	Oblasť: Hospodárska súťaž	11
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo	12
I.	Oblasť: Občianstvo EÚ	13
J.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	14
K.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	15
L.	Oblasť: Sociálna politika	15
M.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	15
N.	Oblasť: Verejné obstarávanie	17
O.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru.....	18
P.	Oblasť: Životné prostredie.....	19
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	20
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	20
B.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	20
C.	Oblasť: Energetika	22
D.	Oblasť: Hospodárska súťaž	22
E.	Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ	24
F.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	25
G.	Oblasť: Prístup k dokumentom	25
H.	Oblasť: Spoločná obchodná politika.....	26
I.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	27
J.	Oblasť: Štátna pomoc	28

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

Spojené veci C-439/14 a C-488/14 Star Storage a i. (15. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernice 89/665/EHS a 92/13/EHS – Verejné zákazky – Postupy preskúmania – Vnútroštátne predpisy podmieňujúce prístup k postupom preskúmania zložením ‚záruky riadneho správania‘ – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Právo na účinný prostriedok nápravy“

Súdny dvor v týchto veciach rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá podmieňuje prístup k postupom preskúmania rozhodnutí verejného obstarávateľa povinnosťou navrhovateľa poskytnúť verejnému obstarávateľovi tzv. záruku riadneho správania, je v súlade s právom EÚ, ak táto záruka musí byť navrhovateľovi vrátená bez ohľadu na výsledok konania o preskúmaní. V priebehu konania pred Súdnym dvorom vnútroštátny ústavný súd časť spornej právnej úpravy vyhlásil za protiústavnú, vnútroštátne súdy však nevzali spať svoju prejudiciálnu otázku, lebo ďalšie ustanovenia právnej úpravy sa naďalej uplatňovali. Súdny dvor pripomenul, že len vnútroštátnemu súdu prináleží vyvodiť dôsledky z rozhodnutí ústavného súdu v rámci rozhodnutia o sporoch, ktoré mu boli predložené. Následne konštatoval, že návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú len ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcich sa záruky riadneho správania, o ktorých bolo rozhodnuté, že sú v súlade s ústavou.

C-28/15 Koninklijke KPN a i. (15. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný regulačný rámec pre elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/21/ES – Články 4 a 19 – Národný regulačný orgán – Harmonizačné opatrenia – Odporúčanie 2009/396/ES – Právny dosah – Smernica 2002/19/ES – Články 8 a 13 – Operátor označený ako operátor s významným vplyvom na trhu – Povinnosti uložené národným regulačným orgánom – Povinnosť kontroly cien a účtovania nákladov – Prepojovacie poplatky v pevných a mobilných telefónnych sieťach – Rozsah súdneho preskúmania, ktoré môžu vnútroštátne súdy vykonávať vo vzťahu k rozhodnutiam národných regulačných orgánov“

Národný regulačný orgán rozhodnutím stanovil tarifné stropy pre prepojovacie služby v pevných a mobilných telefónnych sieťach predovšetkým v zmysle odporúčania 2009/396 o regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných telefónnych sieťach v EÚ. Operátori poskytujúci tieto služby sa domáhali zrušenia uvedeného rozhodnutia národného regulačného orgánu. Súdny dvor konštatoval, že v zmysle obmedzenia stanoveného smernicou 2002/21/ES sa vnútroštátny súd môže odchýliť od odporúčania 2009/396, len ak dospeje k záveru, že si to vyžadujú dôvody týkajúce sa okolností vo veci samej, najmä osobitná charakteristika trhu predmetného členského štátu. Ďalej rozhodol, že právo EÚ umožňuje, aby vnútroštátny súd posúdil primeranosť povinnosti uloženej národným regulačným orgánom a zohľadnil skutočnosť, že jej cieľom je podpora záujmov koncových užívateľov na maloobchodnom trhu, pre ktorý sa regulácia nepripúšťa. Nakoniec Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny súd nemôže od národného regulačného orgánu vyžadovať, aby v rámci súdneho

preskúmania jeho rozhodnutia tento orgán preukázal, že uvedená povinnosť skutočne dosahuje ciele stanovené v rámcovej smernici.

C-592/14 European Federation for Cosmetic Ingredients (21. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Kozmetické výrobky – Nariadenie (ES) č. 1223/2009 – Článok 18 ods. 1 písm. b) – Kozmetické výrobky obsahujúce zložky alebo kombinácie zložiek, ktoré ,na účely splnenia požiadaviek tohto nariadenia‘ boli podrobené testom na zvieratách – Zákaz uvádzania na trh Európskej únie – Rozsah“

V tomto konaní sa Súdny dvor zaoberal problematikou testov kozmetických výrobkov na zvieratách. Rozhodol, že kozmetické výrobky, ktorých určité zložky boli podrobené mimo EÚ testom na zvieratách s cieľom umožniť uvedenie týchto kozmetických výrobkov na trh v tretích krajinách, môžu byť zakázané na trhu EÚ, pokiaľ sa údaje, ktoré z uvedených testov vyplývajú, použijú na preukázanie bezpečnosti týchto výrobkov pri ich uvedení na trh EÚ.

C-231/15 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej a Petrotel (13. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/21/ES – Článok 4 ods. 1 – Právo odvolať sa proti rozhodnutiu prijatému národným regulačným orgánom – Účinný odvolací mechanizmus – Zachovanie rozhodnutia národného regulačného orgánu v platnosti až do rozhodnutia o odvolaní – Časové účinky rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie národného regulačného orgánu – Možnosť zrušiť rozhodnutie národného regulačného orgánu so spätným účinkom – Zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery“

Prejudiciálne konanie bolo v tejto veci iniciované v spore medzi národným regulačným orgánom a mobilným operátorom, ktorého predmetom bolo rozhodnutie týkajúce sa sadzieb za ukončenie hovorov v mobilnej sieti. Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátny súd rozhodujúci o žalobe proti rozhodnutiu národného regulačného orgánu musí mať možnosť zrušiť toto rozhodnutie so spätným účinkom, ak usúdi, že je to nevyhnutné pre zabezpečenie účinnej ochrany práv podniku, ktorý podal proti rozhodnutiu žalobu.

C-303/15 M. a S. (13. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Technické predpisy v odvetví hazardných hier – Smernica 98/34/ES – Pojem ,technický predpis‘ – Povinnosť členských štátov oznámiť Európskej komisii všetky návrhy technických predpisov – Neuplatniteľnosť predpisov, ktoré sú technickými predpismi neoznámenými Komisiou“

Táto vec sa týkala porušenia daňových predpisov v oblasti organizovania hier na automatoch bez koncesie na prevádzkovanie kasína. Súdny dvor odmietol tézu EK, podľa ktorej sporné vnútroštátne ustanovenie predstavovalo technický predpis v zmysle smernice 98/34, a to vzhľadom na úzke prepojenie s iným ustanovením vnútroštátneho práva, o ktorom Súdny dvor už skôr rozhodol, že ide o technický predpis¹. Konštatoval, že sporné vnútroštátne ustanovenie nie je technickým predpisom,

¹ Rozsudok Súdneho dvora z 11. júna 2014 vo veci C-98/14 *Berlington Hungary a i.*, EU:C:2015:386.

ktorý podlieha povinnosti oznámenia v zmysle smernice 98/34. Preto v tomto prípade nebolo potrebné konštatovať neuplatniteľnosť sporného ustanovenia.

C-582/14 Breyer (19. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spracovanie osobných údajov – Smernica 95/46/ES – Článok 2 písm. a) – Článok 7 písm. f) – Pojem ‚osobné údaje‘ – Adresy internetového protokolu – Uchovávanie poskytovateľom online mediálnych služieb – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje zohľadnenie legitímneho záujmu sledovaného prevádzkovateľom“

Spor v tejto veci sa týkal uchovávaní IP adresy p. Breyera v rámci prehliadania viacerých internetových stránok nemeckých spolkových orgánov. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že dynamická IP adresa predstavuje pre prevádzkovateľa internetovej stránky osobný údaj, ak má tento prevádzkovateľ k dispozícii právne prostriedky, na základe ktorých dokáže identifikovať dotknutú osobu vďaka ďalším informáciám, ktorými disponuje poskytovateľ internetového pripojenia tejto osoby. Zároveň potvrdil, že prevádzkovateľ internetovej stránky môže mať oprávnený záujem na uchovávaní takýchto osobných údajov aj po skončení operácie prehliadania. Preto mu vnútroštátne právo nemôže bez ďalšieho nariaďovať ich vymazanie po skončení prehliadania.

C-424/15 Ormaetxea Garai a Lorenzo Almendros (19. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/21/ES – Článok 3 – Nestrannosť a nezávislosť národných regulačných orgánov – Inštitucionálna reforma – Zlúčenie národného regulačného orgánu s inými regulačnými orgánmi – Odvolanie predsedu a člena rady zlúčeného národného regulačného orgánu pred uplynutím ich funkčného obdobia – Dôvod odvolania, ktorý vnútroštátne právo neupravuje“

V Španielsku došlo k zlúčeniu národných regulačných orgánov pre elektronické komunikačné siete a služby, pre hospodársku súťaž, pre poštový sektor a pre odvetvie energetiky s cieľom vytvoriť jeden viacodvetvový regulačný orgán. Podľa Súdneho dvora takéto zlúčenie nie je v rozpore s právom EÚ, ak v rámci plnenia úloh tento orgán vyhovuje podmienkam odbornosti, nezávislosti, nestrannosti a transparentnosti, stanoveným príslušným právom EÚ, a ak rozhodnutia, ktoré prijme, budú môcť byť predmetom účinného opravného prostriedku pred orgánom nezávislým od zainteresovaných strán. Je však v rozpore s právom EÚ, aby len z dôvodu takejto inštitucionálnej reformy boli predseda a člen rady, ktorí sú členmi kolektívneho orgánu zodpovedného za vedenie zlúčeného národného regulačného orgánu, odvolaní pred uplynutím ich funkčného obdobia, pokiaľ nie sú stanovené pravidlá, ktoré zabezpečujú, aby takéto odvolanie neohrozilo ich nezávislosť a nestrannosť.

B. Oblasť: Colná únia

C-409/14 Schenker (8. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzovník – Kombinovaná nomenklatúra – Klasifikácia tovaru – Výklad podpoložky kombinovanej nomenklatúry – Smernica 2008/118/ES – Dovoz tovaru podliehajúceho spotrebnej dani – Colný režim podmieneného oslobodenia od cla –

Účinky colného vyhlásenia v prípade nesprávne uvedenej podpoložky kombinovanej nomenklatúry – Nezrovnalosti počas prepravy tovaru podliehajúceho spotrebnej dani

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal správnosťou zaradenia určitého tovaru (tabak) do konkrétnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry a dôsledkami nesprávneho zaradenia tovaru pre uplatnenie colných režimov a prípadnú povinnosť zaplatiť spotrebnú daň. Okrem iného konštatoval, že uplatnenie colného režimu podmieneného oslobodenia od cla na určitý tovar nemožno spochybníť, pokiaľ je kapitola spoločného colného sadzovníka, do ktorej tento tovar patrí, uvedená v jeho sprievodných dokladoch správne, ale konkrétna podpoložka je uvedená nesprávne. V takom prípade teda nedošlo k dovozu uvedeného tovaru a tento tovar nepodlieha spotrebnej dani. Tiež rozhodol, že pojem „nezrovnalosť“ podľa smernice 2008/118 sa nevzťahuje na tovar prepustený do colného režimu podmieneného oslobodenia od cla, ktorý má v sprievodnom doklade uvedené nesprávne colné zaradenie.

C. Oblasť: Dane

C-516/14 Barlis 06 - Invertis e Turísticos (15. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 178 písm. a) – Právo na odpočítanie – Spôsoby vykonania – Článok 226 body 6 a 7 – Údaje, ktoré musia byť povinne uvedené na faktúre – Rozsah a druh poskytnutých služieb – Dátum, kedy sa uskutočnilo poskytovanie služieb“

Portugalský daňový úrad odmietol odpočet DPH z faktúry za právne služby advokátskej kancelárie, pretože vystavené faktúry nespĺňali formálne požiadavky. Súdny dvor síce rozhodol, že faktúry vystavené za „právne služby poskytnuté od [určitého dátumu] do dnešného dňa“, resp. za „právne služby poskytnuté do dnešného dňa“ nie sú *a priori* v súlade s požiadavkami smernice 2006/112. Smernica 2006/112 však podľa neho bráni tomu, aby vnútroštátne daňové orgány mohli odmietnuť právo na odpočítanie DPH iba z uvedeného dôvodu, hoci tieto orgány majú k dispozícii všetky informácie nevyhnutné na overenie, že sú vecné podmienky týkajúce sa vykonania tohto práva splnené.

C-518/14 Senatex (15. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 167, článok 178 písm. a), článok 179 a článok 226 bod 3 – Odpočet dane zaplatenej na vstupe – Vystavenie faktúr bez daňového čísla alebo identifikačného čísla pre DPH – Právna úprava členského štátu vylučujúca opravu faktúry s účinkom ex tunc“

Súdny dvor v tejto veci posudzoval súlad obmedzení práva na odpočet DPH v súvislosti s opravou faktúr s právom EÚ. Rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej oprava faktúry, ktorá sa týka povinného údajov, a to identifikačného čísla pre DPH, nemá spätný účinok, takže nárok na odpočet DPH uplatnený na základe opravenej faktúry sa netýka roku, v ktorom bola táto faktúra pôvodne vystavená, ale roku, v ktorom bola faktúra opravená, je v rozpore s právom EÚ.

C-221/15 Etablissements Fr. Colruyt (21. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2011/64/EÚ – Článok 15 ods. 1 – Slobodné stanovenie maximálnych maloobchodných cien tabakových výrobkov výrobcami a dovozcami – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca predaj takýchto výrobkov maloobchodníkmi za nižšie ceny než sú uvedené na kontrolnej známke – Voľný pohyb tovaru – Článok 34 ZFEÚ – Spôsoby predaja – Článok 101 ZFEÚ vykladaný v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ“

Sporné bolo, či vnútroštátne právo môže zakazovať predaj tabakových výrobkov za nižšiu jednotkovú cenu než je cena, ktorú výrobca alebo dovozca uviedol na kontrolnej známke umiestnenej na týchto výrobkoch. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá taký predaj zakazuje, nie je v rozpore s právom EÚ za predpokladu, že cena na kontrolnej známke bola slobodne stanovená výrobcom, resp. dovozcom.

C-412/15 TMD (5. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Oslobodenie od dane pri určitých činnostiach verejného záujmu – Článok 132 ods. 1 písm. d) – Dodanie ľudských orgánov, ľudskej krvi a materského mlieka – Rozsah – Spracovaná plazma získaná z ľudskej krvi určená na priemyselné účely“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že dodanie ľudskej krvi, ktoré sú členské štáty podľa práva EÚ povinné oslobodiť od DPH, nezahŕňa dodanie plazmy, ktorá sa získava z ľudskej krvi, ak táto plazma nie je určená na liečebné účely, ale výlučne na výrobu liekov.

C-576/15 Maya Marinova (5. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 2 ods. 1 písm. a) – Článok 9 ods. 1 – Článok 14 ods. 1 – Články 73, 80 a 273 – Zásady daňovej neutrality a proporcionality – Daňový podvod – Nezrovnalosti v účtovníctve – Zatajenie dodaní a príjmov – Určenie základu dane“

Súdny dvor konštatoval, že v prípade, ak v sklade zdaniteľnej osoby chýba tovar, ktorý jej bol dodaný, a v účtovníctve tejto zdaniteľnej osoby nie sú zaúčtované s tým súvisiace finančné dokumenty, finančná správa môže predpokladať, že uvedená zdaniteľná osoba ďalej predala tento tovar tretím osobám, a určiť základ dane z predaja uvedeného tovaru podľa dôkazov, ktoré má k dispozícii, na základe pravidiel, ktoré neupravuje právo EÚ. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha, aby preveril, či také konanie finančnej správy nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie riadneho výberu DPH a zamedzenie podvodom.

D. Oblasť: Doprava

C-501/14 EL-EM-2001 (19. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Cestná doprava – Nariadenie (ES) č. 561/2006 – Článok 10 ods. 3 – Články 18 a 19 – Pokuta uložená vodičovi – Opatrenia potrebné na vykonanie sankcie prijaté voči dopravnému podniku – Zaistenie vozidla“

Bulharskému dopravcovi bolo počas prepravy vykonávanej jeho zamestnancom v Maďarsku zaistené vozidlo. Vodičovi uvedeného vozidla, ktorý bol podrobený dopravnej kontrole, totiž bola udelená pokuta a zaistenie vozidla bolo zabezpečovacím opatrením s cieľom zabezpečiť povinnosť zaplatiť túto pokutu. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá ako zabezpečovacie opatrenie umožňuje zaistenie vozidla patriaceho dopravcovi v situácii, v ktorej na jednej strane vodič tohto vozidla zamestnaný týmto dopravcom viedol toto vozidlo v rozpore s ustanoveniami nariadenia o záznamovom zariadení v cestnej doprave a na druhej strane príslušný vnútroštátny orgán nestanovil zodpovednosť uvedeného dopravcu. Také zabezpečovacie opatrenie nezodpovedá totiž požiadavkám zásady proporcionality.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-121/15 ANODE (7. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2009/73/ES – Energia – Odvetvie plynu – Určenie cien za dodávku zemného plynu koncovým odberateľom – Regulované tarify – Prekážka – Zlučiteľnosť – Kritériá posúdenia – Ciele bezpečnosti dodávok a územnej súdržnosti“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal režimom týkajúcim sa regulovaných taríf na predaj zemného plynu vo Francúzsku. Posudzoval zlučiteľnosť tohto režimu predovšetkým so smernicou 2009/73 a čl. 106 ods. 2 ZFEÚ. Konštatoval, že zásah členského štátu spočívajúci v povinnosti, aby určití dodávatelia ponúkali koncovému odberateľovi dodávku zemného plynu za regulované tarify, predstavuje samotnou svojou povahou prekážku dosiahnutia konkurenčného trhu so zemným plynom. Tento záver platí napriek tomu, že všetci dodávatelia na trhu môžu predkladať konkurenčné ponuky za ceny nižšie, ako sú uvedené tarify. Súdny dvor tiež rozhodol, že právo EÚ nebráni metóde určenia ceny, ktorá sa zakladá na zohľadnení nákladov, pod podmienkou, že uplatnenie takejto metódy nespôsobí, že by zásah štátu prekročil to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré sleduje.

C-160/15 GS Media (8. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Informačná spoločnosť – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv – Článok 3 ods. 1 – Verejný prenos – Pojem – Internet – Hypertextový odkaz umožňujúci prístup k chráneným dielam, ktoré sú dostupné bez súhlasu nositeľa práv na inej internetovej stránke – Diela, ktoré nositeľ práv ešte nezverejnil – Vloženie takýchto odkazov na účely dosiahnutia zisku“

Spoločnosť GS Media vložila na internetovú stránku, ktorú prevádzkuje, hypertextové odkazy na iné internetové stránky umožňujúce prehliadať si fotografie nafotené pre časopis Playboy, kde však boli zverejnené bez súhlasu držiteľa autorských práv. Vnútroštátny súd posudzoval, či týmto konaním spoločnosť GS Media porušila autorské práva a konala nezákonne. Súdny dvor rozhodol, že na účely preukázania, či za daných okolností išlo o verejný prenos alebo nie, treba určiť, či príslušné odkazy poskytla osoba bez úmyslu dosiahnutia zisku, pričom nevedela alebo dôvodne nemohla vedieť o nezákonnej povahe zverejnenia týchto diel na tejto inej internetovej stránke, alebo naopak, či

uvedené odkazy boli poskytnuté s cieľom dosiahnutia zisku, kde sa v tomto prípade musí vychádzať z domnienky tejto vedomosti.

C-110/15 Nokia Italia a i. (22. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Duševné vlastníctvo – Autorské právo a s ním súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Výlučné právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Výnimka pre rozmnoženinu na súkromné použitie – Primeraná kompenzácia – Uzavretie zmlúv podľa súkromného práva na určenie kritérií oslobodenia od platenia primeranej kompenzácie – Vrátenie poplatku, o ktoré môže požiadať len konečný používateľ“

Viaceré spoločnosti vyrábajúce a predávajúce osobné počítače, napáľovačky, nosiče, mobilné telefóny a fotografické prístroje sa domáhali zrušenia talianskeho vnútroštátneho práva týkajúceho sa poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie. To jednak podmieňovalo oslobodenie od tohto poplatku v prípade výrobcov a dovozcov prístrojov a nosičov určených na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnoženiny na súkromné použitie, uzavretím zmlúv subjektom disponujúcim zákonným monopolom na zastupovanie autorov diel s osobami povinnými platiť kompenzáciu alebo s ich odvetvovými združeniami. Taktiež stanovovalo, že vrátenie takého poplatku, ak bol nedôvodne zaplatený, môže požadovať len koncový používateľ uvedených prístrojov a nosičov. Súdny dvor rozhodol, že takáto vnútroštátna právna úprava je v rozpore s právom EÚ.

C-223/15 combit Software (22. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Ochranná známka Európskej únie – Jednotná povaha – Určenie nebezpečenstva zámery iba pre jednu časť územia Únie – Rozsah územnej pôsobnosti zákazu podľa článku 102 uvedeného nariadenia“

Vnútroštátny spor sa v tomto prípade týkal údajného porušenia práv z ochrannej známky EÚ. Súdny dvor posudzoval, ako má postupovať vnútroštátny súd pre ochranné známky EÚ, ak rozhodne, že užívaním označenia vzniká nebezpečenstvo zámery s ochrannou známkou EÚ na jednej časti územia EÚ, pričom toto nebezpečenstvo na inej časti jej územia nevzniká. V takom prípade musí tento súd podľa Súdneho dvora konštatovať, že došlo k porušeniu výlučného práva priznaného touto ochrannou známkou, a vysloviť príkaz, ktorým sa uvedené užívanie zakazuje na celom území EÚ s výnimkou tej časti jej územia, vo vzťahu ku ktorému bola konštatovaná neexistencia nebezpečenstva zámery.

C-572/15 F. Hoffmann-La Roche (5. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priemyselné a obchodné vlastníctvo – Patent – Dodatočné ochranné osvedčenie – Nariadenie (ES) č. 469/2009 – Článok 21 ods. 2 – Prechodné ustanovenia – Osvedčenie udelené v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu pred jeho pristúpením k Európskej únii – Výklad článku 21 ods. 2 – Doba platnosti osvedčenia – Platnosť článku 21 ods. 2 – Úprava sekundárneho práva vyplývajúceho priamo z aktu o pristúpení – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Vnútroštátny súd sa pýtal na platnosť a výklad čl. 21 ods. 2 nariadenia 469/2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá. Súdny dvor v prvom rade dospel k záveru, že nemá právomoc rozhodnúť o platnosti čl. 21 ods. 2 nariadenia 469/2009. Nariadenie 469/2009 totiž iba kodifikovalo nariadenie 1768/92, pričom sporné ustanovenie bolo do nariadenia 1768/92 vložené aktom o pristúpení desiatich nových členov EÚ v roku 2004. Ďalej Súdny dvor rozhodol, že predmetné ustanovenie sa uplatní na dodatkové ochranné osvedčenie pre určité liečivo udelené členským štátom pred jeho pristúpením k EÚ.

C-166/15 Ranks a Vasilevičs (12. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Duševné vlastníctvo – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Smernica 91/250/EHS – Článok 4 písm. a) a c) – Článok 5 ods. 1 a 2 – Smernica 2009/24/ES – Článok 4 ods. 1 a 2 – Článok 5 ods. 1 a 2 – Právna ochrana počítačových programov – Predaj „použitých“ rozmnožením počítačových programov s licenciou na fyzických nosičoch, ktoré nie sú pôvodné – Vyčerpanie práva na verejné rozširovanie – Výlučné právo rozmnožovania“

Pán Ranks a p. Vasilevičs boli trestne stíhaní za to, že prostredníctvom internetového obchodu uviedli na trh rozmnoženiny použitých počítačových programov nahratých na nosičoch, ktoré nie sú pôvodné. Súdny dvor konštatoval, že smernica o právnej ochrane počítačových programov sa má vykladať tak, že pôvodný nadobúdateľ rozmnoženiny počítačového programu s licenciou na neobmedzené používanie je oprávnený predaj túto použitú rozmnoženinu a jej licenciou ďalšiemu nadobúdateľovi. Pôvodný nadobúdateľ však naopak nemôže poskytnúť ďalšiemu nadobúdateľovi svoju záložnú rozmnoženinu tohto programu bez povolenia majiteľa práva, ak je pôvodný fyzický nosič rozmnoženiny, ktorá mu bola pôvodne dodaná, poškodený, zničený alebo stratený.

F. Oblasť: Hospodárska a menová politika

Spojené veci C-8/15 P až C-10/15 P Ledra Advertising a i. v. Európska komisia a Európska centrálna banka (20. 9. 2016)

Spojené veci C-105/15 P až C-109/15 P Mallis a Malli a i. v. Európska komisia a Európska centrálna banka (20. 9. 2016)

„Odvolanie – Program podpory pre stabilitu Cyperskej republiky – Memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 o špecifických podmienkach hospodárskej politiky uzavreté medzi Cyperskou republikou a európskym mechanizmom pre stabilitu – Úlohy Európskej komisie a Európskej centrálnej banky – Mimosmluvná zodpovednosť Európskej únie – Článok 340 druhý odsek ZFEÚ – Podmienky – Povinnosť dohliadať na zlučiteľnosť tohto memoranda o porozumení s právom Únie – Vyhlásenie euroskupiny týkajúce sa najmä reštrukturalizácie bankového sektora na Cypre – Žaloba o neplatnosť“

V spojených veciach C-105/15 P až C-109/15 P sa odvolatelia domáhali zrušenia uznesení Všeobecného súdu², ktorými zamietol ich žaloby na zrušenie vyhlásenia euroskupiny týkajúceho sa najmä

² Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014 vo veci T-327/13 *Mallis a Malli v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:909, uznesenie Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014 vo veci T-328/13 *Tameio Pronoias Prosoyikou Trapezis Kyprou v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:906,

reštrukturalizácie bankového sektora na Cypre. V týchto spojených veciach Súdny dvor zamietol odvolania ako nedôvodné. Druhou skupinou svojich odvolaní v spojených veciach C-8/15 P až C-10/15 P sa odvolatelia domáhali zrušenia uznesení Všeobecného súdu³, ktorý zamietol ich žaloby smerujúce najmä k náhrade škody. Súdny dvor vyhovel odvolaniam v týchto spojených veciach a zrušil predmetné uznesenia. Všeobecný súd nesprávne konštatoval svoju chýbajúcu právomoc. Aj pri plnení svojich úloh v rámci Európskeho mechanizmu stability („trvalý euroval“) si totiž EK ponecháva svoju úlohu strážkyne zmlúv a musí tak dodržiavať všetky s tým spojené povinnosti. Súdny dvor svojím rozhodnutím však zároveň zamietol žaloby podané v týchto veciach na Všeobecný súd ako nedôvodné z dôvodu nesplnenia podmienky dostatočne závažného porušenia.

G. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-101/15 P Pilkington Group a i. v. Európska komisia (7. 9. 2016)

„Odvolanie – Kartely – Článok 101 ZFEÚ – Článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 – Európsky trh s autoklóm – Dohody o rozdelení trhov a výmene citlivých obchodných informácií – Pokuty – Usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006 – Bod 13 – Hodnota predaja – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 23 ods. 2 druhý pododsek – Zákonná horná hranica pokuty – Výmenný kurz na výpočet hornej hranice pokuty – Výška pokuty – Neobmedzená súdna právomoc – Podniky vyrábajúce jediný výrobok – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania“

Všeobecný súd v roku 2014 zamietol žalobu spoločností Pilkington a potvrdil rozhodnutie EK a výšku uloženej pokuty za kartel v sektore autoskla.⁴ Spoločnosti Pilkington sa preto obrátili svojím odvolaním na Súdny dvor. Ten v tejto veci rovnako potvrdil výšku pokuty 357 miliónov € a odvolanie ako celok zamietol. Pritom za správne označil závery Všeobecného súdu, že pri výpočte pokuty mohla EK zohľadniť aj obrat za zmluvy uzavreté ešte pred obdobím kartelu, že EK mohla použiť ňou zvolený výmenný kurz a že nie je v rozpore so zásadou proporcionality, ak podniku vyplynie vysoká pokuta zo skutočnosti, že jeho aktivity sú menej diverzifikované.

uznesenie Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014 vo veci T-329/13 *Chatzithoma v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:908, uznesenie Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014 vo veci T-330/13 *Chatziioannou v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:904 a uznesenie Všeobecného súdu zo 16. októbra 2014 vo veci T-331/13 *Nikolaou v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:905.

³ Uznesenie Všeobecného súdu z 10. novembra 2014 vo veci T-289/13 *Ledra Advertising v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:981, uznesenie Všeobecného súdu z 10. novembra 2014 vo veci T-291/13 *Eleftheriou a Papachristofi v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:978 a uznesenie Všeobecného súdu z 10. novembra 2014 vo veci T-293/13 *Theophilou v. Európska komisia a Európska centrálna banka*, EU:T:2014:979.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu zo 17. decembra 2014 vo veci T-72/09 *Pilkington Group a i. v. Európska komisia*, EU:T:2014:1094.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-113/14 Spolková republika Nemecko v. Európsky parlament a Rada EÚ (7. 9. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Voľba právneho základu – Článok 43 ods. 2 ZFEÚ alebo článok 43 ods. 3 ZFEÚ – Spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami – Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013 – Článok 7 – Nariadenie (EÚ) č. 1370/2013 – Článok 2 – Opatrenia týkajúce sa stanovovania cien – Referenčné prahy – Intervenčné ceny“

Nemecko tvrdilo, že EP a Rada EÚ v tejto veci založili čl. 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov s poľnohospodárskymi výrobkami na nesprávnom právnom základe a toto ustanovenie malo byť prijaté na základe čl. 43 ods. 3 ZFEÚ. Súdny dvor vyhovel tomuto jedinému žalobnému dôvodu Nemecka a rozhodol, že čl. 7 uvedeného nariadenia sa zrušuje. V súvislosti s týmto ustanovením rozhodol, že sa zrušuje aj čl. 2 nariadenia 1370/2013, ktorý sa pri určení intervenčnej ceny výslovne odvoláva na referenčné prahy stanovené v čl. 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov s poľnohospodárskymi výrobkami. Súdny dvor v tejto veci ponechal účinky predmetných ustanovení zachované, až kým v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť päť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť nová právna úprava založená na správnom právnom základe, teda na čl. 43 ods. 3 ZFEÚ.

Spojené veci C-14/15 a C-116/15 Európsky parlament v. Rada EÚ (22. 9. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Automatizovaná výmena údajov – Registrácia vozidiel – Daktyloskopické údaje – Právny rámec uplatniteľný po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy – Prechodné ustanovenia – Odvođený právny základ – Rozlišovanie legislatívnych aktov a vykonávacích opatrení – Konzultácia Európskeho parlamentu – Podnet členského štátu alebo Európskej komisie – Pravidlá hlasovania“

EP napadol žalobami o neplatnosť štyri rozhodnutia Rady. V rámci žaloby vzniesol aj incidenčnú námietku neplatnosti voči čl. 25 ods. 2 rozhodnutia Rady 2008/615. Súdny dvor tejto námietke vyhovel. Uvedené ustanovenie požadovalo, aby opatrenia potrebné na vykonanie tohto rozhodnutia na úrovni EÚ boli prijaté Radou jednomyseľným rozhodnutím, hoci čl. 34 ods. 2 písm. c) ZEÚ uplatniteľný v čase prijatia rozhodnutia 2008/615 stanovoval, že také opatrenia sa majú prijať kvalifikovanou väčšinou. V dôsledku toho sporné ustanovenie protiprávne zavádzalo prísnejšie podmienky prijatia takých opatrení, akými sú aj napadnuté rozhodnutia, než je postup upravený na tieto účely v práve EÚ. Súdny dvor preto napadnuté rozhodnutia zrušil.

C-218/15 Paoletti a i. (6. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 6 ZEÚ – Článok 49 Charty základných práv Európskej únie – Zásada uplatnenia priaznivejšieho trestného zákona so spätnou účinnosťou – Talianski štátni príslušníci, ktorí organizovali nelegálny vstup rumunských štátnych príslušníkov na talianske územie – Skutky spáchané pred pristúpením Rumunska k Európskej únii – Účinok pristúpenia Rumunska na trestnosť trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie – Vykonanie práva Únie – Právomoc Súdneho dvora“

Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania proti talianskym štátnym občanom, obvineným z napomáhania nelegálnej imigrácii rumunských štátnych príslušníkov do Talianska pred pristúpením Rumunska k EÚ. Súdny dvor konštatoval, že pristúpenie štátu k EÚ nebráni tomu, aby iný členský štát mohol uložiť trest osobám, ktoré sa dopustili pred týmto pristúpením trestného činu napomáhania nelegálnej imigrácie štátnym príslušníkom prvého štátu.

I. Oblasť: Občianstvo EÚ

C-182/15 Petruhhin (6. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Európskej únie – Vydanie štátneho príslušníka členského štátu, ktorý vykonával svoje právo na voľný pohyb, do tretieho štátu – Rozsah pôsobnosti práva Únie – Ochrana štátnych príslušníkov členského štátu pred vydaním – Neexistencia ochrany štátnych príslušníkov iných členských štátov – Obmedzenie voľného pohybu – Odôvodnenie založené na zabránení beztrestnosti – Proporcionalita – Overenie záruk stanovených v článku 19 Charty základných práv Európskej únie“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal problematikou vydávania občanov iných členských štátov EÚ do tretích štátov a súvisiacimi povinnosťami členských štátov podľa práva EÚ. Rozhodol, že ak bola členskému štátu, do ktorého sa premiestnil občan EÚ, štátny príslušník iného členského štátu, adresovaná žiadosť o vydanie tretím štátom, s ktorým prvý členský štát uzatvoril dohodu o vydávaní osôb, má v súlade s právom EÚ povinnosť informovať členský štát, ktorého štátnu príslušnosť má uvedený občan. Prípadne mu má na žiadosť tohto členského štátu tohto občana odovzdať podľa rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, avšak za predpokladu, že tento členský štát má podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc stíhať túto osobu za skutky spáchané mimo jeho štátneho územia. Súdny dvor nakoniec konštatoval, že ak členský štát rozhoduje o žiadosti tretieho štátu o vydanie štátneho príslušníka iného členského štátu, musí overiť, či vydanie neporušuje práva stanovené v Charte základných práv EÚ.

C-165/14 Rendón Marín (13. 9. 2016)

C-304/14 CS (13. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Články 20 a 21 ZFEÚ – Smernica 2004/38/ES – Právo štátneho príslušníka tretieho štátu, ktorý má záznam v registri trestov, na pobyt v členskom štáte – Rodič, ktorý má vo výlučnej starostlivosti dve maloleté deti, občanov Únie – Prvé dieťa, ktoré má štátnu príslušnosť členského štátu pobytu – Druhé dieťa, ktoré má štátnu príslušnosť iného členského štátu – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vylučuje možnosť udeliť povolenie na pobyt rodičovi, ktorý má záznam v registri trestov – Zamietnutie práva na pobyt, ktoré môže viesť k povinnosti detí opustiť územie Únie – Štátny príslušník tretieho štátu, ktorý má vo svojej starostlivosti maloleté dieťa, ktoré je občanom Únie – Právo na pobyt v členskom štáte, ktorého štátnym príslušníkom je dieťa – Odsúdenie rodiča dieťaťa za trestný čin – Rozhodnutie o vyhostení rodiča, v dôsledku ktorého je nepriamo vyhostené dotknuté dieťa“

Automatické odmietnutie udeliť povolenie na pobyt štátnemu príslušníkovi krajiny nepatriacej do EÚ, ktorý má vo výlučnej starostlivosti maloletého občana EÚ, resp. vyhostenie takéhoto štátneho

príslušníka tretej krajiny z územia EÚ len z dôvodu, že má záznam v registri trestov alebo bol v minulosti odsúdený za trestný čin, je podľa Súdneho dvora v rozpore s právom EÚ. Za výnimočných okolností však členský štát môže prijať opatrenie na vyhostenie. Toto opatrenie ale musí byť založené na osobnom správaní tohto štátneho príslušníka tretieho štátu, ktoré musí predstavovať skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu ovplyvňujúcu jeden zo základných záujmov spoločnosti tohto členského štátu. Pri jeho prijatí tiež musia byť zohľadnené jednotlivé dotknuté záujmy.

J. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-310/15 Deroo-Blanquart (7. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé obchodné praktiky – Smernica 2005/29/ES – Články 5 a 7 – Viazaná ponuka – Predaj počítača vybaveného predinštalovaným softvérom – Podstatná informácia týkajúca sa ceny – Klamlivé opomenutia konania – Nemožnosť spotrebiteľa zaobstarať si rovnaký model počítača, ktorý by nebol vybavený softvérom“

Súdny dvor rozhodol, že predaj počítača vybaveného predinštalovaným softvérom nepredstavuje sám o sebe nekalú obchodnú praktiku podľa smernice 2005/29. Či je vzhľadom na konkrétne okolnosti individuálneho prípadu potrebné prijať opačný záver, prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu. Súdny dvor tiež konštatoval, že ani neexistencia informácie o cene každej zo súčastí predinštalovaného softvéru nepredstavuje klamlivú obchodnú praktiku v zmysle smernice 2005/29.

C-113/15 Breitsamer und Ulrich (22. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2000/13/ES – Označovanie a prezentácia potravín – Článok 1 ods. 3 písm. b) – Pojem „predbalená potravina“ – Článok 2 – Informovanie a ochrana spotrebiteľov – Článok 3 ods. 1 bod 8 – Pôvod alebo miesto pôvodu potraviny – Článok 13 ods. 1 – Označovanie predbalených potravín – Článok 13 ods. 4 – Obal alebo nádoby, ktorých najväčšia plocha má veľkosť menšiu ako 10 cm² – Smernica 2001/110/ES – Článok 2 bod 4 – Uvedenie krajiny alebo krajín pôvodu medu – Jednotlivé porcie medu vložené do spoločných škatúl dodávaných hromadným stravovacím zariadeniam – Jednotlivé porcie predávané samostatne alebo ponúkané konečnému spotrebiteľovi v rámci pripravených hotových jedál predávaných za paušálnu cenu – Údaj o krajine alebo krajinách pôvodu medu“

Sporná v tomto prípade bola povinnosť uvádzať na každej z jednotlivých porcií medu vložených do spoločných škatúl dodávaných hromadným stravovacím zariadeniam krajinu pôvodu tohto medu. Uvedená povinnosť označovania sa v súlade s právom EÚ vzťahuje na predbalené potraviny. Súdny dvor rozhodol, že každá jednotlivá porcia medu predstavuje „predbalenú potravinu“ v prípade, že uvedené porcie sú predávané samostatne alebo ponúkané konečnému spotrebiteľovi v rámci pripravených hotových jedál predávaných za paušálnu cenu.

K. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-484/14 Mc Fadden (15. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Informačná spoločnosť – Voľný pohyb služieb – Podnikateľ prevádzkujúci miestnu bezdrôtovú sieť (WLAN) – Bezplatné sprístupnenie verejnosti – Zodpovednosť sprostredkovateľov – Mere conduit („Púhy kanál“) – Smernica 2000/31/ES – Článok 12 – Vylúčenie zodpovednosti – Neznámy používateľ tejto siete – Porušenie práv nositeľov práv k chránenému dielu – Povinnosť zabezpečiť sieť – Zodpovednosť podnikateľa za škodu“

Bezplatná Wifi v obchode bola v tomto prípade použitá na sprístupnenie skladby na internete bez súhlasu nositeľa autorských práv. Ten žiadal vyvodiť zodpovednosť voči majiteľovi obchodu. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že nie je v súlade s právom EÚ, aby osoba, ktorej práva k dielu boli porušené, mohla od poskytovateľa prístupu požadovať náhradu škody z dôvodu, že jeden z týchto prístupov bol použitý treťou osobou na porušenie jej práv. Osoba, ktorej práva k dielu boli porušené, však môže požadovať uloženie povinnosti zdržať sa konania s ohľadom na toto porušenie. Konkrétne môže byť poskytovateľovi prístupu ako v tomto prípade uložená povinnosť zabezpečiť ochranu internetového pripojenia heslom.

L. Oblasť: Sociálna politika

C-16/15 Pérez López (14. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Določky 3 až 5 – Opakovane uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú v oblasti verejného zdravia – Opatrenia na zabránenie zneužívaniu opakovane zakladaných pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú – Sankcie – Prekvalifikovanie pracovnoprávneho vzťahu – Nárok na náhradu“

V tejto veci Súdny dvor posudzoval súlad opakovaného obnovovania pracovných zmlúv na dobu určitú v španielskom verejnom zdravotníctve s právom EÚ. Rozhodol, že uvedená prax je za daných okolností v rozpore s právom EÚ, pretože bola v skutočnosti odôvodnená trvalými a dlhodobými potrebami. Neistá situácia pracovníkov pritom pretrváva, keďže neexistuje nijaká povinnosť príslušného správneho orgánu vytvoriť stále pracovné miesta, prostredníctvom ktorých sa skončí zamestnávanie príležitostných zamestnancov vo verejnej službe, a naopak sa tomuto správne mu orgánu umožňuje obsadiť vytvorené stále pracovné miesta „dočasnými“ zamestnancami, hoci v dotknutom štáte existuje trvalý nedostatok stálych pracovných miest v tejto oblasti.

M. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-601/14 Európska komisia v. Talianska republika (11. 10. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2004/80/ES – Článok 12 ods. 2 – Vnútroštátne systémy odškodňovania obetí úmyselných násilných trestných činov, ktoré zaručujú spravodlivé

a primerané odškodnenie – Vnútroštátny systém, ktorý nezahŕňa všetky úmyselné násilné trestné činy spáchané na území štátu“

Súdny dvor vyhovel žalobe EK o nesplnenie povinnosti proti Taliansku. Rozhodol, že Taliansko neprijalo všetky nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie existencie systému odškodňovania obetí všetkých úmyselných násilných trestných činov spáchaných na jeho území v cezhraničných situáciách. Nesplnilo si tak povinnosť, ktorá mu vyplýva zo smernice o odškodňovaní obetí trestných činov. Taliansko odmietalo, že by okrem povinnosti umožniť, aby mali občania EÚ s bydliskom v inom členskom štáte prístup k národnej kompenzačnej schéme, mali členské štáty povinnosť zaviesť aj všeobecnú schému pre všetky úmyselné násilné trestné činy spáchané na ich území. Súdny dvor však tvrdenie Talianska odmietol a naopak potvrdil existenciu takejto povinnosti.

C-294/15 Mikołajczyk (13. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Článok 1 ods. 1 písm. a) – Vecná pôsobnosť – Návrh na anulovanie manželstva, ktorý bol podaný treťou osobou po smrti jedného z manželov – Článok 3 ods. 1 – Právomoc súdov členského štátu pobytu ,navrhovateľa‘ – Rozsah“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal nariadením Brusel IIa, pokiaľ ide o jurisdikciu k návrhu tretej osoby žiadať anulovanie manželstva. Na jednej strane konštatoval, že návrh na anulovanie manželstva podaný treťou osobou po smrti jedného z manželov patrí do rozsahu pôsobnosti nariadenia Brusel IIa. Na druhej strane sa však iná osoba než jeden z manželov, ktorá podá takýto návrh na anulovanie manželstva, nemôže dovoliavať určitých kritérií právomoci stanovených v tomto nariadení.

C-135/15 Nikiforidis (18. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Rozhodné právo pre pracovnú zmluvu – Nariadenie (ES) č. 593/2008 – Článok 28 – Pôsobnosť ratione temporis – Článok 9 – Pojem ,imperatívne normy‘ – Uplatnenie imperatívnych noriem iných členských štátov než štátu konajúceho súdu – Právna úprava členského štátu, podľa ktorej sa z dôvodu finančnej krízy znižuje odmena zamestnancov vo verejnom sektore – Povinnosť lojálnej spolupráce“

Tento návrh bol podaný v súvislosti so znížením mzdy gréckemu štátnemu príslušníkovi, ktorý pracoval na gréckej základnej škole v Nemecku, v dôsledku dvoch zákonov, ktoré prijalo Grécko na účely zníženia deficitu svojich verejných financií. Súdny dvor v zložení veľkej komory predovšetkým rozhodol, že zmluvne založený pracovný pomer, ktorý vznikol pred nadobudnutím účinnosti nariadenia Rím I, patrí do pôsobnosti tohto nariadenia iba v prípade, že tento pomer bol v dôsledku vzájomného súhlasu zmluvných strán, ktorý bol prejavovaný od uvedeného dátumu, zmenený v takom rozsahu, že sa treba domnievať, že od uvedeného dňa bola uzavretá nová pracovná zmluva. Ďalej konštatoval, že nariadenie Rím I vylučuje možnosť konajúceho súdu, aby ako právne normy uplatnil iné imperatívne normy, než sú imperatívne normy štátu konajúceho súdu alebo štátu, kde sa vykonali alebo sa musia vykonať záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Toto nariadenie však nebráni tomu, aby uvedený súd tieto iné imperatívne normy zohľadnil ako skutkovú okolnosť.

C-429/15 Danqua (20. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre podmienky priznania postavenia utečenca alebo postavenia osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Vnútroštátne procesné pravidlo, ktoré na podanie žiadosti o doplnkovú ochranu stanovuje lehotu pätnástich pracovných dní od doručenia zamietnutia žiadosti o azyl – Procesná autonómia členských štátov – Zásada ekvivalencie – Zásada efektivity – Riadny priebeh konania o preskúmaní žiadosti o doplnkovú ochranu – Riadny priebeh konania o vyhostení – Nezlučiteľnosť“

Ghanskej štátnej príslušníčke bolo v tejto veci odmietnuté preskúmanie žiadosti o priznanie postavenia doplnkovej ochrany. Súdny dvor rozhodol, že zásada efektivity bráni vnútroštátnemu procesnému pravidlu, ktoré podriaďuje žiadosť o priznanie postavenia doplnkovej ochrany prekluzívnej lehote pätnástich pracovných dní odo dňa, kedy príslušný orgán oboznámil neúspešného žiadateľa o azyl s možnosťou podať takúto žiadosť.

N. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-549/14 Finn Frogne (7. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Článok 2 – Zásada rovnosti zaobchádzania – Povinnosť transparentnosti – Zákazka týkajúca sa dodania celkového komunikačného systému – Ťažkosti pri plnení – Rozdielne názory strán v súvislosti s ich zodpovednosťou – Urovanie – Zúženie rozsahu zmluvy – Zmena prenájmu materiálu na predaj – Podstatná zmena zákazky – Odôvodnenie objektívnou možnosťou nájsť riešenie prostredníctvom zmiernu“

Vnútroštátny súd v tejto veci posudzoval zákonnosť dohody o urovaní uzatvorenej pri plnení zmluvy medzi verejným obstarávateľom a úspešným uchádzačom v zadávacom konaní. Súdny dvor konštatoval, že po pridelení verejnej zákazky nemôže dôjsť k jej podstatnej zmene bez toho, aby sa začalo nové zadávacie konanie, aj keď táto zmena objektívne predstavuje spôsob urovnania dohodou, v rámci ktorej strany upustili od svojich vzájomných nárokov s cieľom vyhnúť sa sporu, ktorého výsledok je neistý, a ktorý vznikol z dôvodu ťažkostí spojených s plnením zákazky. Ďalej však konštatoval, že by to bolo inak, ak by bola v dokumentácii k zadávaciemu konaniu stanovená možnosť zmeniť niektoré podmienky, aj podstatné, tejto zákazky po jej zadaní a boli by stanovené podmienky uplatnenia tejto možnosti.

C-318/15 Tecnoedi Costruzioni (6. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na práce – Smernica 2004/18/ES – Článok 7 písm. c) – Prahové hodnoty pre verejné zákazky – Nedosiahnutie prahovej hodnoty – Ponuky s neobvykle nízkou cenou – Automatické vylúčenie – Možnosť verejného obstarávateľa – Povinnosti verejného obstarávateľa vyplývajúce zo slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb a všeobecnej zásady zákazu diskriminácie – Zákazky, ktoré môžu predstavovať nepochybný cezhraničný záujem“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týkal automatického vylúčenia ponúk s neobvykle nízkou cenou z verejného obstarávania pri zadávaní podprahových zákaziek na práce vyznačujúce sa

cezhraničným záujmom. Súdny dvor rozhodol, že tento návrh je neprípustný. Vo svojom rozsudku predovšetkým zdôraznil, že existencia nepochybného cezhraničného záujmu nemôže byť vyvodená hypoteticky z určitých prvkov, ktoré – posudzované abstraktne – by mohli predstavovať nepriame dôkazy v tomto zmysle, ale že musí kladne vyplývať z konkrétneho posúdenia okolností dotknutej zákazky. Ďalej Súdny dvor spresnil, že vnútroštátny súd sa nesmie uspokojiť s tým, že uvedie Súdnemu dvoru okolnosti, ktoré umožňujú nevylúčiť existenciu nepochybného cezhraničného záujmu, ale naopak, musí poskytnúť údaje, ktoré môžu potvrdiť jeho existenciu.

O. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-525/14 Európska komisia v. Česká republika (22. 9. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Voľný pohyb tovaru – Článok 34 ZFEÚ – Množstevné obmedzenia dovozu – Opatrenia s rovnakým účinkom – Drahé kovy opuncované v tretej krajine v súlade s holandskou právnou úpravou – Dovoz do Českej republiky po prepustení do voľného obehu – Neuznávanie puncovej značky – Ochrana spotrebiteľa – Primeranosť – Prípustnosť“

EK podala proti Českej republike žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že neuznaním niektorých holandských puncových značiek, najmä puncových značiek puncového úradu WaarborgHolland, si Česká republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z čl. 34 ZFEÚ. Súdny dvor žalobu EK sčasti vyhodnotil ako neprípustnú, vo zvyšku jej ale vyhovel. Uznal síce, že Česká republika je v niektorých prípadoch oprávnená neuznávať puncové značky vyrazené uvedeným puncovým úradom mimo EÚ. Všeobecné a systematické neuznávanie akýchkoľvek puncových značiek tohto úradu je však podľa neho neprimeraným opatrením.

C-492/14 Essent Belgium (29. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Regionálne právne úpravy stanovujúce bezplatnosť distribúcie elektrickej energie, ktorá bola vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie, v sústavách nachádzajúcich sa v dotknutom regióne – Rozlišovanie v závislosti od pôvodu zelenej elektrickej energie – Články 28 ES a 30 ES – Voľný pohyb tovaru – Smernica 2001/77/ES – Články 3 a 4 – Národné mechanizmy podpory výroby zelenej elektrickej energie – Smernica 2003/54/ES – Články 3 a 20 – Smernica 96/92/ES – Články 3 a 16 – Vnútorný trh s elektrickou energiou – Prístup k distribučným sústavám za nediskriminačných tarifných podmienok – Záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme – Nedostatok proporcionality“

Konanie sa týkalo systému bezplatnej distribúcie zelenej elektrickej energie zavedeného regionálnymi právnymi úpravami v Belgicku. Podľa Súdneho dvora nie je cieľom tohto systému, na rozdiel od národných systémov podpory zelenej elektrickej energie vo forme povinnosti nákupu zelených osvedčení vo svetle predchádzajúcej judikatúry⁵, poskytnúť priamu podporu výrobcam elektrickej energie. Súdny dvor aj preto rozhodol, že právo EÚ bráni takým regionálnym právnymi úpravami, ktoré

⁵ Rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2014 vo veci C-573/12 *Ålands Vindkraft*, EU:C:2014:2037, rozsudok Súdneho dvora z 11. septembra 2014 v spojených veciach C-204/12 až C-208/12 *Essent Belgium*, EU:C:2014:2192 a rozsudok Súdneho dvora zo 26. novembra 2014 vo veci C-66/13 *Green Network*, EU:C:2014:2399.

stanovujú systém bezplatnej distribúcie zelenej elektrickej energie s obmedzením výhod tohto systému na zelenú elektrickú energiu, ktorú dodávajú priamo výrobné zariadenia do distribučných sústav nachádzajúcich sa v dotknutom regióne, resp. v členskom štáte, ku ktorému patrí uvedený región.

C-148/15 Deutsche Parkinson Vereinigung (19. 10. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 34 a 36 ZFEÚ – Voľný pohyb tovaru – Vnútroštátna právna úprava – Humánne lieky na predpis – Predaj v lekárňach – Určenie jednotných cien – Množstevné obmedzenia dovozu – Opatrenie s rovnocenným účinkom – Odôvodnenie – Ochrana zdravia a života ľudí“

V tejto veci bola dohoda nemeckého občianskeho združenia pacientov s Parkinsonovou chorobou o bonusovom systéme pre svojich členov s dánskou zásielkovou lekárňou označená za rozpornú s nemeckým právom. Vnútroštátny súd sa predovšetkým pýtal, či určenie jednotných cien pri predaji liekov na predpis v lekárňach predstavuje opatrenie s rovnocenným účinkom ako množstevné obmedzenie dovozu podľa čl. 34 ZFEÚ. Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje určenie jednotných cien, ako vo veci samej, predstavuje opatrenie, ktoré je čl. 34 ZFEÚ zakázané, a takáto právna úprava je teda v rozpore s právom EÚ, konkrétne so zásadou voľného pohybu tovaru. Navyše nemôže byť opodstatnená cieľmi ochrany zdravia a života osôb v zmysle čl. 36 ZFEÚ, keďže podľa Súdneho dvora nie je spôsobilá na dosiahnutie sledovaných cieľov.

P. Oblasť: Životné prostredie

C-584/14 Európska komisia v. Helénska republika (7. 9. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Smernica 2006/12/ES – Smernica 91/689/EHS – Smernica 1999/31/ES – Nakladanie s odpadom – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Penále – Paušálna pokuta“

Súdny dvor v roku 2009 vyhovel žalobe podanej EK proti Grécku, ktorá sa týkala nesplnenia povinností Grécka v oblasti nakladania s nebezpečnými odpadmi.⁶ Podľa EK neprijalo Grécko všetky potrebné opatrenia na vykonanie tohto rozsudku, preto sa obrátila na Súdny dvor s novou žalobou. Súdny dvor potvrdil, že Grécko neprijalo všetky potrebné opatrenia na vykonanie rozsudku z roku 2009, čím si nespĺnilo povinnosti, ktorému mu vyplývajú z čl. 260 ods. 1 ZFEÚ a uložil mu pokutu vo výške 10 miliónov € a penále vo výške 30 000 € za každý deň omeškania.

C-461/15 E.ON Kraftwerke (8. 9. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Smernica 2003/87/ES – Harmonizácia bezodplatného

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 10. septembra 2009 vo veci C-286/08 *Európska komisia v. Helénska republika*, EU:C:2009:543.

prideľovania emisných kvót – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Zmena prideľovania – Článok 24 ods. 1 – Povinnosť prevádzkovateľa zariadenia poskytovať informácie – Rozsah“

Právo EÚ nebráni členským štátom, aby od podnikov, ktoré podliehajú povinnosti obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v EÚ a ktorým boli tieto kvóty pridelené bezodplatne, vyžadovali poskytovanie informácií o akýchkoľvek zmenách kapacity, úrovne činnosti a prevádzky zariadenia, bez obmedzenia tejto požiadavky len na informácie týkajúce sa zmien, ktoré majú vplyv na toto prideľovanie kvót.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

T-392/13 La Ferla v. Európska komisia a Európska chemická agentúra (15. 9. 2016)

T-620/13 Marchi Industriale v. Európska chemická agentúra (15. 9. 2016)

T-675/13 K Chimica v. Európska chemická agentúra (15. 9. 2016)

T-587/14 Crosfield Italia v. Európska chemická agentúra (15. 9. 2016)

„REACH – Poplatok za registráciu látky – Zníženie pre mikropodniky a malé a stredné podniky – Chyba vo vyhlásení o veľkosti podniku – Odporúčanie 2003/361/ES – Rozhodnutie, ktorým sa ukladá administratívny poplatok – Žiadosť o poskytnutie informácie – Právomoc ECHA – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia – Určenie veľkosti podniku“

Všeobecný súd sa v týchto konaniach zaoberal právomocami ECHA v súvislosti s prijatím rozhodnutia, ktorým sa konštatuje, že spoločnosť nespĺňa podmienky na priznanie zníženia poplatku, ktoré umožňuje odporúčanie 2003/361, a ktorým sa takejto spoločnosti ukladajú s tým spojené povinnosti. Kým v konaní vo veci T-392/13 Všeobecný súd preskúmal aj existenciu právomocí ECHA potrebných na vydanie takéhoto rozhodnutia, v ostatných konaniach sa venoval skôr len konkrétnemu substantívnemu posúdeniu určenia veľkosti podniku zo strany ECHA, t. j. tomu, ako blízke, resp. vzdialené podniky ešte ECHA môže zohľadniť. Dvom žalobám pritom vyhovel a dve zamietol.

B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-408/15 Globo Comunicação e Participações v. EUIPO (13. 9. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška zvukovej ochrannej známky – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Povinnosť odôvodnenia – Článok 75 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Žalobca podal prihlášku na zápis zvukovej ochrannej známky – opakovanie tónu gis, určené pre zvonenie budíka alebo telefónu. Odvolací senát EUIPO ju však odmietol zapísať z dôvodu nedostatku rozlišovacej spôsobilosti. Všeobecný súd rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO potvrdil a uviedol, že ide len o zvonenie budíka alebo telefónu, ktoré nepredstavuje žiadnu charakteristickú vlastnosť. Priemerný spotrebiteľ si ho nevšimne a nezapamätá, a preto dotknutá skupina verejnosti nie je

schopná bez predchádzajúcej znalosti identifikovať toto zvonenie ako prvok označujúci tovary a služby pochádzajúce od žalobcu.

T-335/15 Universal Protein Supplements v. EUIPO (29. 9. 2016)

„Ochranná známka EÚ – Prihláška k obrazovej ochrannej známky EÚ, predstavujúca telo kulturistu – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Odvolací senát EUIPO zamietol žiadosť prihlasovateľa o zápis ochrannej známky zobrazujúcej siluetu kulturistu pre oblečenie a výživové doplnky z dôvodu, že ide o opisné označenie. Prihlasovateľ sa pokúsil preukázať opak tým, že uviedol, že silueta je síce typická pre zobrazenie kulturistu, avšak je špecificky štylizovaná do určitej pózy s určitými proporciami, čo dáva zobrazeniu unikátny charakter. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, pričom uviedol, že možnosť odlišne zobrazíť kulturistu nič nemení na skutočnosti, že označenie má opisný charakter.

T-476/15 European Food v. EUIPO (28. 9. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie FITNESS – Absolútne dôvody zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c), článok 52 ods. 1 písm. a) a článok 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Pravidlo 37 písm. b) bod iv) a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2868/95 – Predloženie dôkazov po prvýkrát pred odvolacím senátom“

Žalobca podal návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky FITNESS z dôvodu, že nemá rozlišovaciu spôsobilosť a má len opisný charakter. Odvolací senát EUIPO vychádzal z toho, že v konaní o vyhlásenie neplatnosti nesie dôkazné bremeno ohľadom chýbajúcej rozlišovacej spôsobilosti alebo opisného charakteru spornej známky ten, kto podal návrh na vyhlásenie neplatnosti. Dôkazy predložené žalobcom pritom nepovažoval za dostatočné, keďže boli sčasti irelevantné a sčasti boli predložené neskoro. Jeho návrh preto zamietol. Všeobecný súd zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO a uviedol, že pri preskúmaní absolútnych dôvodov odmietnutia zápisu je EUIPO aj v konaní o vyhlásenie neplatnosti povinný vykonať príslušné posúdenie *ex offo*.

T-456/15 Foodcare v. EUIPO (5. 10. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie T.G.R. ENERGY DRINK – Nekonanie v dobrej viere – Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Tento spor sa týkal ochrannej známky T.G.R., ktorej vyhlásenie neplatnosti žiadal vedľajší účastník konania z dôvodu, že prihlasovateľ nekonal v dobrej viere pri podávaní prihlášky ochrannej známky. Prihlasovateľ a vedľajší účastník uzatvorili v roku 2003 dohodu, v zmysle ktorej prihlasovateľ dostal za odplatu od vedľajšieho účastníka (poľského boxera) povolenie používať jeho prezývku (konkrétne Tiger) na predaj energetických nápojov. Odvolací senát EUIPO návrhu vedľajšieho účastníka konania vyhovel. Všeobecný súd sa priklonil k názoru odvolacieho senátu EUIPO a uviedol, že prihlasovateľ mal v úmysle využívať všeobecnú známosť označenia Tiger a zároveň obchádzať zmluvné záväzky

vyplývajúce z dohody uzatvorenej s vedľajším účastníkom, čo predstavuje nekonanie v dobrej viere pri podávaní prihlášky ochrannej známky.

C. Oblasť: Energetika

T-671/15 E-Control v. ACER (19. 10. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Energetika – Nariadenie (ES) č. 713/2009 – Nariadenie (ES) č. 714/2009 – Stanovisko ACER – Rozhodnutia národných regulačných orgánov o schválení metód pridelovania cezhraničnej kapacity prenosu elektriny – Región strednej a východnej Európy – Kompatibilita – Nepreskúmateľný akt – Nepripustnosť“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval žalobu o neplatnosť proti stanovisku Agentúry pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky (ACER) o súlade rozhodnutí národných regulačných orgánov o schválení metód pridelovania cezhraničnej prenosovej kapacity v strednej a východnej Európe s nariadením č. 714/2009 a s Usmerneniami o riadení a pridelovaní dostupnej prenosovej kapacity spojovacích vedení medzi národnými sústavami⁷. Jedným z rozhodnutí, ktoré boli predmetom posúdenia ACER, bolo aj rozhodnutie slovenského regulačného orgánu. Všeobecný súd rozhodol, že napadnuté stanovisko nepredstavuje preskúmateľný akt v zmysle čl. 263 ZFEÚ. Toto stanovisko síce obsahuje závery ACER, pokiaľ ide o porušenia uplatniteľnej právnej úpravy, ako aj odporúčania na ich odstránenie. Bolo však prijaté v súlade s právnou úpravou a nemá voči žalobkyni ani tretím osobám žiadne záväzné právne účinky. Navyše v prípade, že sa mu členské štáty odmietnu podriaďiť, podlieha toto stanovisko preskúmaniu EK, ktorej rozhodnutie je preskúmateľným aktom.

D. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-460/13 Sun Pharmaceutical Industries a Ranbaxy (UK) v. Európska komisia (8. 9. 2016)

T-467/13 Arrow Group a Arrow Generics v. Európska komisia (8. 9. 2016)

T-469/13 Generics (UK) v. Európska komisia (8. 9. 2016)

T-470/13 Merck v. Európska komisia (8. 9. 2016)

T-471/13 Xellia Pharmaceuticals a Alpharma v. Európska komisia (8. 9. 2016)

T-472/13 Lundbeck v. Európska komisia (8. 9. 2016)

„Hospodárska súťaž – Kartely a zosúladené postupy – Trh s antidepresívami obsahujúcimi účinnú farmaceutickú zložku citalopram – Pojem obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska predmetu – Potenciálna konkurencia – Generické lieky – Prekážka vstupu na trh vyplývajúca z existencie patentov – Dohody uzatvorené medzi držiteľom patentu a generickými podnikmi – Článok 101 (1) a (3) Zmluvy o fungovaní EÚ – Nesprávne právne a faktické posúdenie – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obranu – Právna istota – Pokuty“

Vo vyššie uvedených konaniach Všeobecný súd zamietol žaloby spoločnosti Lundbeck a niekoľkých podnikov vykonávajúcich činnosť v oblasti generík a potvrdil pokuty uložené EK vo výške takmer 150

⁷ Rovnakého stanoviska sa týka aj prebiehajúce konanie na Všeobecnom súde vo veci T-63/16.

miliónov eur. Všeobecný súd potvrdil, že Lundbeck a dotknuté podniky boli v čase uzatvorenia sporných dohôd skutočne potenciálnymi konkurentmi a že sporné dohody, ktorými sa Lundbeck v podstate snažila zabrániť uvádzaniu generických produktov na trh, predstavovali obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska predmetu. Pokiaľ ide o povinnosť preukázania protisúťažného charakteru dohody zo strany EK, súd uviedol, že EK bola povinná preukázať len to, že sporné dohody mali dostatočný stupeň škodlivosti vo vzťahu k hospodárskej súťaži s prihliadnutím na ich obsah, sledované ciele, ako aj ich hospodársky a právny kontext.

T-54/14 Goldfish a i. v. Európska komisia (8. 9. 2016)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Belgický, nemecký, francúzsky a holandský trh s krevetami zo Severného mora – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Stanovenie cien a rozdelenie objemu predaja – Prípustnosť dôkazov – Použitie tajnej nahrávky telefonických hovorov ako dôkaz – Posúdenie platobnej schopnosti – Neobmedzená právomoc“

Konanie sa týkalo rozhodnutia EK prijatého podľa čl. 101 ZFEÚ, ktoré sa týkalo kartelu na trhu s krevetami zo Severného mora v Belgicku, vo Francúzsku, v Nemecku a v Holandsku, spočívajúceho v určovaní cien a v rozdelení objemu predaja. Obzvlášť zaujímavá na tomto konaní bola argumentácia žalobkyní, že EK nemohla použiť tajné audionahrávky telefonických hovorov, ktoré získala pri vyšetrovaní v kanceláriách jedného z podnikov zúčastnených na karteli. Podľa žalobcu totiž tieto nahrávky predstavovali protiprávny dôkaz, ktorý nebolo možné použiť v napadnutom rozhodnutí bez toho, aby tak EK neporušila čl. 101 ZFEÚ, ako aj nariadenie 1/2003. Všeobecný súd však po detailnej analýze judikatúry Súdneho dvora EÚ ako aj ESĽP uviedol, že aj keby dotknuté nahrávky zhotovil jeden z podnikov konkurujúcich žalobkyniam protiprávne, EK ich použila ako dôkazy v napadnutom rozhodnutí právom, aby konštatovala porušenie čl. 101 ZFEÚ. Žalobu vo veci samej Všeobecný súd zamietol.

T-76/14 Morningstar v. Európska komisia (15. 9. 2016)

„Hospodárska súťaž – Zneužívanie dominantného postavenia – Svetový trh s konsolidovanými údajmi v reálnom čase – Rozhodnutie vyhlasujúce záväzky navrhnuté podnikom v dominantnom postavení za záväzné – Článok 9 nariadenia (ES) č. 1/2003“

Konanie sa týkalo údajného zneužívania dominantného postavenia na celosvetovom trhu toku konsolidovaných údajov o trhoch a finančných nástrojoch v reálnom čase spoločnosťou Thomson Reuters. Žalobca ako konkurent vyššie uvedenej spoločnosti napadol rozhodnutie EK, prijaté na základe čl. 102 ZFEÚ a čl. 54 Dohody o EHP, ktorým boli záväzné záväzky Thomson Reuters označené za postačujúce na vyriešenie uvedeného porušenia hospodárskej súťaže. Všeobecný súd žalobu zamietol. Uviedol, že záväzky navrhované spoločnosťou Thomson Reuters boli správne vyhodnotené ako schopné vyriešiť obavy vyjadrené EK, a to najmä voči klientom Thomson Reuters. EK sa teda nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri prijímaní týchto záväzkov.

T-827/14 Deutsche Telekom v. Európska komisia (15. 9. 2016)

„Dôvernosť – Námietky vedľajších účastníkov“

Spoločnosť Deutsche Telekom napadla žalobou rozhodnutie EK o zneužití dominantného postavenia na trhu pevného širokopásmového internetu zo strany Slovak Telekom. V tomto uznesení Všeobecný súd rozhodoval o návrhoch EK a žalobkyne na dôverné zaobchádzanie voči vedľajším účastníkom. Návrhom sčasti vyhovel a sčasti ich zamietol. Postupne a vo svetle kritérií vyplývajúcich z judikatúry sa pritom vyjadril k informáciám a dokumentom zo súdneho spisu, ktorých dôvernosť EK a žalobkyňa požadovali. Následne vo výroku podrobne rozpísal, ktoré z informácií a dokumentov pokrytých návrhmi EK a žalobkyne o dôverné zaobchádzanie sa vedľajším účastníkom sprístupnia a ktoré nie.

E. Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ

T-309/10 RENV Klein v. Európska komisia (28. 9. 2016)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Smernica 93/42/EHS – Harmonizovaný plán pre bezpečnosť a ochranu zdravia pacientov, užívateľov a tretích strán pre používanie zdravotníckych pomôcok – Článok 8 – Oznámenie rozhodnutia o zákaze uvedenia na trh – Neprijatie žiadneho stanovisko Komisiou – Článok 18 – Neoprávnené označenie CE – Poškodenie - Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Príčinná súvislosť“

Všeobecný súd sa druhýkrát zaoberal žalobou o náhradu škody, ktorú žalobca údajne utrpel v dôsledku toho, že EK nezaujala stanovisko k oznámeniu Nemecka o opatreniach, ktoré sa prijali v súvislosti so zákazom uviesť na trh zdravotnícku pomôcku vynájdenú žalobcom. Všeobecný súd v prvom konaní žalobu zamietol. Rozhodol, že EK v zmysle čl. 8 ods. 2 smernice 93/42/EHS nemala povinnosť konať, a preto nemožno konštatovať splnenie podmienky náhrady škody spočívajúcej v dostatočne závažnom porušení právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom.⁸ Súdny dvor sa však v odvolacom konaní s týmto argumentom nestotožnil. Rozhodol, že postup opísaný v čl. 8 ods. 2 smernice nenecháva EK mieru voľnej úvahy a EK je teda povinná konať. Preto rozsudok zrušil a vec vrátil Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.⁹ Všeobecný súd však žalobu o náhradu škody opätovne zamietol. Aj keď totiž EK mala povinnosť konať, nemusela nevyhnutne rozhodnúť v prospech žalobcu, ale mohla rozhodnúť aj v jeho neprospech. Žalobca tak nepreukázal splnenie ďalšej podmienky náhrady škody spočívajúcej v existencii príčinnej súvislosti medzi porušením práva a vzniknutou škodou.

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 21. januára 2014 vo veci T-309/10 *Klein v. Európska komisia*, EU:T:2014:19.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 22. apríla 2015 vo veci C-120/14 P *Klein v. Európska komisia*, EU:C:2015:252.

F. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-437/14 Spojené kráľovstvo v. Európska komisia (28. 9. 2016)

„Záručná sekcia EPUZF – EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Integrovaný systém spravovania a kontroly – Zníženia a vylúčenia z dôvodu nedodržania pravidiel krížového plnenia – Paušálna finančná oprava, o ktorej rozhodla Komisia podľa vnútorných usmernení prijatých v tejto oblasti – Dôkazné bremeno – Výklad prílohy II k nariadeniu (ES) č. 73/2009“

Spojené kráľovstvo žiadalo čiastočné zrušenie rozhodnutia EK, ktorým sa z financovania EÚ vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie EPUZF, v rámci EPZF a EPFRV, a to v rozsahu, v akom EK vylúčila určité výdavky vynaložené Spojeným kráľovstvom. Napriek tomu, že sa EK dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že súlad platieb v prospech škótskych poľnohospodárov s pravidlami EÚ posúdila na nesprávnom základe, však Všeobecný súd rozhodnutie nezrušil. Konštatoval totiž, že EK zvolila korektnú metodiku a uplatnila správne koeficienty finančnej opravy. Uvedený nedostatok posúdenia EK tak nemal dopad na finálny výpočet vylúčených výdavkov.

T-141/15 Česká republika v. Európska komisia (20. 10. 2016)

„EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Ochrana viníc – Výdavky vynaložené Českou republikou – Právna istota – Legitímne očakávania“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval situáciu, kedy EK vylúčila z financovania EÚ výdavky Českej republiky v rámci programu, ktorý bol EK v minulosti predložený na posúdenie podľa čl. 5 ods. 2 nariadenia č. 479/2008 a voči ktorému EK v tom čase nevzniesla žiadne pripomienky. Podľa Všeobecného súdu uvedené ustanovenie EK neudeľuje výslovné oprávnenie na schválenie návrhu programu podpory alebo na prijatie rozhodnutia o súlade obsahu takéhoto návrhu so všetkými ustanoveniami práva EÚ. Uvedené oprávnenia nemožno vyvodiť ani zo skutočnosti, že po uplynutí lehôt stanovených v uvedenom ustanovení sa program stáva „použiteľným“. Takéto chápanie by navyše bolo v rozpore so všeobecným pravidlom, podľa ktorého musia byť programy podpory zlučiteľné s právom EÚ. Všeobecný súd po preskúmaní aj ostatných žalobných dôvodov žalobu zamietol, pričom prihliadol na to, že EK pri stanovení obdobia, za ktoré sa majú výdavky vrátiť, zohľadnila legitímne očakávania Českej republiky, ktoré existovali do momentu, kým prvýkrát proti programu vzniesla konkrétne výhrady.

G. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-800/14 Philip Morris v. Európska komisia (15. 9. 2016)

T-796/14 Philip Morris v. Európska komisia (15. 9. 2016)

T-755/14 Herbert Smith Freehills v. Európska komisia (15. 9. 2016)

T-710/14 Herbert Smith Freehills v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-18/15 Philip Morris v. Európska komisia (15. 9. 2016)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty vypracované v rámci prípravných prác, ktoré viedli k prijatiu smernice o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych

opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov – Zamietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu súdneho konania a právneho poradenstva – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu – Prevažujúci verejný záujem“

Všetky uvedené konania sa týkali odmietnutia prístupu k dokumentom týkajúcich sa legislatívneho konania vedúceho k prijatiu smernice 2014/40/EÚ o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov. EK aj Rada odmietnutie prístupu opreli o výnimku z prístupu podľa čl. 4 ods. 2 druhej odseky nariadenia 1049/2001 týkajúcu sa ochrany súdneho konania a právneho poradenstva. Všeobecný súd potvrdil argumentáciu oboch inštitúcií. Jednak uznal, že zverejnenie požadovaných dokumentov by mohlo narušiť ochranu právneho poradenstva, teda ochranu záujmu inštitúcie žiadať o právne stanoviská a dostávať otvorené, objektívne a úplné stanoviská. Rovnako by mohlo ohroziť aj pozíciu právneho servisu EK pri jeho obhajobe platnosti smernice pred Súdnym dvorom na základe rovného postavenia s ostatnými účastníkmi konania, keďže by vopred odkrývalo pozíciu právneho servisu k citlivým a sporným otázkam predtým, než by vôbec EK mala príležitosť prezentovať ich v rámci súdneho konania, zatiaľ čo podobná povinnosť by druhému účastníkovi konania nebola uložená. Všeobecný súd ďalej rozhodol, že pri výnimke z prístupu týkajúcej sa právneho poradenstva nie je rozhodujúce, či ide o internú alebo externú právnu pomoc, a zároveň že rokovanie tzv. trialógu v rámci legislatívneho postupu môže taktiež spadať pod túto výnimku.

H. Oblasť: Spoločná obchodná politika

T-80/14 PT Musim Mas v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-111/14 Unitec Bio v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

Spojené veci T-112/14 až T-116/14 a T-119/14 Molinos Río de la Plata a i. v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-117/14 Cargill SACI v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-118/14 LDC Argentina SA v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-120/14 PT Ciliandra Perkasa v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-121/14 PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-139/14 PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

„Dumping – Dovozy bionafty s pôvodom v Argentíne – Konečné antidumpingové clo – Žaloba o neplatnosť – Priama dotknutosť – Osobná dotknutosť – Prípustnosť – Článok 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Normálna hodnota – Výrobné náklady – Dovozy bionafty s pôvodom v Indonézii – konečný výber dočasného cla – Právo na obhajobu – Obchodná asociácia“

Všeobecný súd v týchto konaniach posudzoval žaloby o neplatnosť v súvislosti s vykonávacím nariadením, ktorým sa uložilo antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii. Spoločným menovateľom uvedených žalôb bolo spochybnenie uplatnenia čl. 2 ods. 5 druhého pododseku základného nariadenia 1225/2009. Podľa uvedeného ustanovenia sa vypočíta

normálna hodnota podobného výrobku v prípade, ak nedošlo k predaju sporného výrobku v bežnom obchode a pri stanovení normálnej hodnoty podobného výrobku nemožno vychádzať z účtovných záznamov strany, ktorá čelí prešetrovaniu. Všeobecný súd dospel k záveru, že Rada pri prijatí napadnutého vykonávacieho nariadenia nepreukázala splnenie podmienok pre aplikáciu uvedeného ustanovenia, preto vykonávacie nariadenie čiastočne zrušil. Nevylúčil, že toto ustanovenie môže byť aplikovateľné aj v prípade nepriamej regulácie cien hlavných surovín v dotknutom štáte. Inštitúcie EÚ však musia s prihliadnutím na skutočnosť, že ide o výnimku zo zásady použitia údajov uvedených v účtovných záznamoch, náležite objasniť fungovanie dotknutého trhu a účinky tohto opatrenia na daný trh, pričom musí ísť o citeľné skreslenie cien hlavných surovín.

T-351/13 Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler v. Rada EÚ (18. 10. 2016)

„Dumping – Dovoz ručných paletových vozíkov a ich hlavných častí s pôvodom v Číne – Konečné antidumpingové clo – Žaloba o neplatnosť – Priama dotknutosť – Osobná dotknutosť – Prípustnosť – Určenie normálnej hodnoty – Článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Pravidlo „nižšieho cla“ – Článok 9 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009 – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval žalobu o čiastočnú neplatnosť vykonávacieho nariadenia č. 372/2013, ktorým sa po čiastočnom predbežnom preskúmaní podľa čl. 11 ods. 3 nariadenia č. 1225/2009 zmenilo vykonávacie nariadenie č. 1008/2011. Všeobecný súd sa okrem iného zaoberal otázkou uplatnenia pravidla „nižšieho cla“ v prípadoch čiastočného predbežného preskúmania, pričom rozhodol, že uvedené pravidlo sa v takýchto prípadoch uplatní. Na účel uplatnenia tohto pravidla je potrebné vychádzať z rozpätia ujmy, ktoré zodpovedá ujme v čase, keď je určené nové dumpingové rozpätie v nadväznosti na preskúmanie. Hoci inštitúcie vychádzali z rozpätia ujmy stanoveného vo vyšetrovaní, ktoré viedlo k prijatiu pôvodného aktu, Všeobecný súd v tomto konaní nenašiel dôvod, pre ktorý by k jeho uplatneniu nemohlo dôjsť, pretože by bolo neaktuálne. Všeobecný súd napokon po preskúmaní aj ostatných žalobných dôvodov žalobu zamietol.

I. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-207/15 National Iranian Tanker Company v. Rada EÚ (14. 9. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Res judicata – Právo na účinný prostriedok nápravy – Nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu – Právo na majetok – Proporcionalita“

V konaní o zrušenie zápisu na zoznam osôb a subjektov, voči ktorým boli prijaté sporné reštriktívne opatrenia, žalobkyňa okrem iného spochybnila proces prijatia pozície Spojeného kráľovstva na hlasovanie v Rade o jej opätovnom zápise. Konkrétne spochybňovala dodržanie vnútroštátnych pravidiel. Všeobecný súd sa však touto námietkou odmietol zaoberať. Jeho úlohou je posudzovať konanie Rady, a to na základe prvkov, ktoré boli Rade dostupné v čase opätovného zápisu žalobkyne. Po preskúmaní zvyšku žaloby ju Všeobecný súd zamietol.

T-340/14 Andrij Klújev v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-346/14 Viktor Fedorovyč Janukovyč v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

T-348/14 Oleksandr Viktorovyč Janukovyč v. Rada EÚ (15. 9. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Zaradenie mena žalobcu – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia – Právny základ – Právo na účinnú súdnu ochranu – Nedodržanie kritérií zápisu do zoznamu – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo vlastníť majetok – Právo na dobré meno – Zneužitie právomoci“

Spor sa týkal zápisov žalobcov (vrátane bývalého prezidenta Ukrajiny) do zoznamu osôb, ktoré sú označené za zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych prostriedkov. Všeobecný súd v súlade so svojou predchádzajúcou praxou¹⁰ zrušil zápisy týchto osôb za obdobie od 6. 3. 2014 do 5. 3. 2015 z dôvodu, že zápis mien žalobcov do zoznamu sa neopiera o dostatočný skutkový základ na zabezpečenie dodržiavania kritérií pre zápis osôb na sankčné zoznamy. Všeobecný súd však potvrdil zápis mien žalobcov za obdobie od 6. 3. 2015 do 6. 3. 2016, keďže tento zápis vychádzal už z dostatočne konkrétnych skutkových okolností. Zároveň vzal do úvahy funkcie, ktoré žalobcovia vykonávali na Ukrajine. Proti rozsudkom vo veci T-346/14 a T-348/14 bolo podané odvolanie¹¹.

J. Oblasť: Štátna pomoc

T-57/15 Trajektna luka Split v. Európska komisia (14. 9. 2016)

„Štátna pomoc – Prístavné služby – Údajná pomoc verejnému operátorovi trajektov Jadrolinija – Uloženie poplatkov zo strany chorvátskych orgánov pre prístavné služby v prístave v Splite vo vzťahu k domácej preprave na údajne nižšiu úroveň ako v iných chorvátskych prístavoch alebo vo vzťahu k medzinárodnej preprave – Súkromný prevádzkovateľ disponujúci s údajne exkluzívnou koncesiou na prevádzku terminálu pre pasažierov v prístave v Splite – Rozhodnutie konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci – Definícia pomoci – Štátne prostriedky“

Žalobkyňa je držiteľom exkluzívnej koncesie na poskytovanie prístavných služieb v prístave v Splite. Svojou žalobou napadla rozhodnutie EK o neexistencii štátnej pomoci verejnému operátorovi trajektov Jadrolinija, ktorá mala spočívať v tom, že chorvátske orgány pre prístavné služby uložili žalobkyni povinnosť vyberať údajne neprímerane nízke poplatky za prístavné služby pre domácu prepravu.¹² Jadrolinija pritom prevádzkuje 90% domácej prepravy v uvedenom prístave. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EK, pričom podobne ako EK vychádzal najmä z judikatúry *PreussenElektra*¹³, podľa ktorej

¹⁰ Napr. rozsudok Všeobecného súdu z 26. októbra 2015 vo veci T-290/14 *Andriy Portnov v. Rada EÚ*, EU:T:2015:806 alebo rozsudok Všeobecného súdu z 28. januára 2016 vo veci T-331/14 *Mykola Janovyč Azarov v. Rada EÚ*, EU:T:2016:49.

¹¹ Konania na Súdnom dvore vo veciach C-317/16 P a C-319/16 P.

¹² Rovnakých vnútroštátnych skutkových okolností sa týkal aj rozsudok Všeobecného súdu z 30. septembra 2016 vo veci T-70/15 *Trajektna luka Split v. Európska komisia*, EU:T:2016:592.

¹³ Rozsudok Súdneho dvora ES z 13. marca 2001 vo veci C-379/98 *PreussenElektra*, EU:C:2001:160.

systém vedúci k finančnej redistribúcii od jednej súkromnej osoby k druhej bez ďalšieho zásahu štátu nezahŕňa štátne prostriedky, ak tieto peniaze prúdia priamo od jednej súkromnej osoby k druhej bez toho, aby prešli cez verejný alebo súkromný orgán určený štátom na správu takéhoto transferu. Postavenie Jadrolinije pritom Všeobecný súd vnímal ako faktickú situáciu, ktorá podlieha zmenám a uplatnenie uvedenej judikatúry na predmetný prípad nespochybňuje.

T-386/14 Fih Holding a Fih Erhversbank v. Európska komisia (15. 9. 2016)

„Štátna pomoc – Bankový sektor – Pomoc poskytnutá dánskej banke FIH vo forme prevodu jej znehodnotených aktív na novú dcérsku spoločnosť a ich následného odkúpenia dánskym orgánom povereným zabezpečením finančnej stability – Štátna pomoc v prospech bánk v období krízy – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem pomoc – Kritérium súkromného investora – Kritérium súkromného veriteľa – Výpočet výšky pomoci – Povinnosť odôvodnenia“

Počas finančnej krízy v roku 2009 prijalo Dánsko opatrenia v prospech Fih Erhversbank, ktoré EK schválila ako schému pomoci zlučiteľnú s vnútorným trhom. Vzhľadom na pretrvávajúce problémy s likviditou Fih Erhversbank prijalo následne Dánsko ďalšie opatrenia, ktoré EK napadnutým rozhodnutím posúdila ako štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa čl. 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ vzhľadom na plán reštrukturalizácie a predložené záväzky. Všeobecný súd v súlade s návrhmi žalobkýň napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu nesprávneho uplatnenia zásady súkromného prevádzkovateľa. EK totiž nesprávne porovnávala správanie Dánska so správaním súkromného investora, a nie súkromného veriteľa. Pri tomto posudzovaní EK nesprávne nezohľadnila opatrenia, ktoré Dánsko poskytlo na záchranu Fih Erhversbank v roku 2009 len z dôvodu, že tieto opatrenia boli vyhlásené za štátnu pomoc.

T-219/13 Pietro Ferracci v. Európska komisia (15. 9. 2016)

T-220/13 Scuola Elementare Maria Montessori v. Európska komisia (15. 9. 2016)

„Štátna pomoc – Miestna daň z nehnuteľnosti – Oslobodenie priznané nekomerčným subjektom vykonávajúcim osobitné činnosti – Zbierka predpisov o dani z príjmu – Oslobodenie od jednotnej miestnej dane – Rozhodnutie sčasti konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci a sčasti vyhlasujúce štátnu pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Priama dotknutosť – Prípustnosť – Absolútna nemožnosť vymáhania – Článok 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 – Povinnosť odôvodnenia“

Predmetom konaní bolo posúdenie platnosti rozhodnutia EK, podľa ktorého okrem iného oslobodenie od dane z nehnuteľnosti priznané talianskou právnou úpravou nekomerčným subjektom vykonávajúcim v ich príslušných nehnuteľnostiach osobitné činnosti predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Zároveň sa však domnievala, že vzhľadom na špecifickú situáciu by bolo pre Taliansko absolútne nemožné vymáhať poskytnutú pomoc, takže vymáhanie nenariadila. Tento krok žalobkyne ako možné konkurentky príjemcov pomoci spochybnili pred Všeobecným súdom. Ten však potvrdil, že EK môže dospieť k záveru o absolútnej nemožnosti vymáhania pomoci už vo fáze správneho konania, teda pred tým, ako v rámci výkonu rozhodnutia, ktorým sa nariadilo vymáhanie,

overí túto nemožnosť v praxi. Jediná povinnosť, ktorú má členský štát a EK v takomto prípade, je povinnosť lojálnej spolupráce, na základe ktorej musí členský štát predložiť EK na posúdenie dôvody takej nemožnosti a EK musí také dôvody preskúmať. Nesmú pritom existovať alternatívne metódy vymáhania ani možnosť čiastočného vrátenia. Po preskúmaní aj ostatných žalobných dôvodov Všeobecný súd žaloby zamietol.

T-382/15 Greenpeace Energy a i. v. Európska komisia (26. 9. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Jadrová energia – Pomoc v prospech jadrovej elektrárne Hinkley Point C – ‚Contract for Difference‘, ‚Secretary of State Agreement‘ a záruka za pôžičku – Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Nedostatok významného vplyvu na konkurenčné postavenie – Nedostatok individuálnej dotknutosti – Nepripustnosť“

Niekoľko nemeckých výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov napadlo žalobou o neplatnosť rozhodnutie EK o pomoci pre britskú jadrovú elektrárňu Hinkley Point C. Uvedeným rozhodnutím EK rozhodla, že zamýšľaná štátna pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom. Všeobecný súd žalobu uznesením zamietol ako neprípustnú z dôvodu chýbajúcej aktívnej legitímácie žalobcov. Jednak dospel k záveru, že žalobcovia nie sú napadnutým rozhodnutím individuálne dotknutí. Viaceré súvisiace tvrdenia vyhodnotil Všeobecný súd ako nepreukázané. Rovnako napadnuté rozhodnutie nepredstavuje podľa Všeobecného súdu regulačný akt. Žalobcovia tak nemôžu svoju aktívnu legitímáciu založiť ani na jednej z dvoch možností uvedených v čl. 263 ods. 4 ZFEÚ pre subjekty, ktoré nie sú adresátmi napadnutého aktu.

T-167/14 Søndagsavisen v. Európska komisia (11. 10. 2016)

„Štátna pomoc – Schéma pomoci v prospech produkcie a inovácie v oblasti písanej tlače – Rozhodnutie nevzniesť námietky – Rozhodnutie vyhlasujúce schému pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Procesné práva dotknutých účastníkov – Neexistencia vážnych ťažkostí – Povinnosť odôvodnenia“

Predmetom konania bolo opatrenie štátnej pomoci poskytnutej Dánskom v prospech produkcie a inovácie v oblasti písomnej tlače. Toto opatrenie spočívalo v podpore redakčnej produkcie za účelom pluralitnej a diverzifikovanej ponuky informácií politického a sociokultúrneho charakteru ako aj produkcie a rozširovania redakčného obsahu vysokej kvality čo najväčšiemu počtu dánskych občanov, a to všetko s cieľom podpory demokratickej diskusie v Dánsku. Jednou z podmienok priznania takejto pomoci bolo, aby aspoň polovica obsahu príslušnej tlače mala redakčný obsah v určitej forme na úkor reklám. Takéto opatrenie preto nebolo prístupné vydavateľom, ako je žalobkyňa, ktorá vydáva noviny zdarma a je plne financovaná príjmami z reklám. EK takúto pomoc vyhlásila za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa čl. 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Všeobecný súd úvahy EK potvrdil, pričom okrem účelu uvedenej úpravy prihliadol napr. aj na špecifickosť dánskeho jazyka.